

SCULPTURES AT THE PARC 2023

Parc Broekhuizen heet u van harte welkom bij een nieuwe, uniek samengestelde beeldenroute op ons culinair landgoed: Art at the Parc 2023. Het thema van deze expositie is 'Verbeeldingen'.

Verbeelding geeft ons de mogelijkheid om te interpreteren en op zoek te gaan naar nieuwe vormen van kijken en denken. Het is de basis voor inspiratie en nieuwe ideeën en speelt een belangrijke rol in ons leervermogen. Verbeelding stelt ons in staat verder te denken dan wat ons geleerd is of van onze overtuigingen. Het zet aan tot creativiteit en het nemen van initiatieven.

Via deze audiotour vertellen wij u per object, kort, in ongeveer één minuut, meer over het werk en over de kunstenaar die het ontwikkelde. De serie bestaat uit 31 sculpturen. Vijfentwintig zijn er buiten geëxposeerd. De route eindigt binnen in het monumentale hoofdhuis, waar u in vitrines bijzondere kleine plastieken kunt bezichtigen van Arthur Spronken.

In uw loop tussen de objecten, kunt u de audiotour pauzeren en opnieuw aanzetten wanneer u bij het volgende kunstwerk aankomt.

Culinair Landgoed Parc Broekhuizen wenst u veel plezier en inspiratie toe bij Art at the Parc 2023.

Hieronder vindt u de informatie van alle kunstwerken:

---

1. Antoine Poncet | 'Translucide'

De eerste sculptuur in deze unieke beeldenroute is van de Zwitsers-Franse beeldhouwer Antoine Poncet. Het bronzen beeld heet 'Translucide', in het Nederlands vertaald, 'Doorzichtig'.

Poncet werd geboren in 1928 te Parijs en overleed in 2022 op 94-jarige leeftijd. Hij is een hoog aangeschreven exponent van de naoorlogse beeldhouwkunst in Europa. Antoine Poncet groeide op in Zwitserland. Van jongs af aan werd hij omringd door kunst met een vader als kunstschilder en de beroemde Franse kunstenaar Maurice Denis, als grootvader.

In de laatste jaren van de tweede wereldoorlog volgde Poncet zijn beeldhouwopleiding bij de École des Beaux Arts in Lausanne. Met een Franse staatsbeurs kon hij de opleiding voltooien bij Ossip Zadkine in Parijs. In deze periode wendde hij zich tot de abstractie. Hij vond dat zijn sculpturen met hun evenwicht van volumes, hun beweging en volheid moesten kunnen 'léven' in een ruimte. Poncet werd sterk beïnvloed door het werk van Brancusi en Jean Arp, met name door hun focus op vorm, vorm en volume.

Hij creëerde bronzen beelden die voor de toeschouwer nog vorm lijken te krijgen en een gevoel van dynamiek en vergankelijkheid creëren. Oppervlaktetextuur is van wezenlijk belang in zijn werk; zijn sculpturen zijn glad gepolijst om het lichtspel te versterken. Zo ook bij dít beeld, Translucide, waarbij balans een opvallend spel speelt.

Tijdens zijn carrière ontving Poncet verschillende prijzen waaronder de 'Henry Moore Prize' in Japan in 1983. Zijn werk, met veelal organische vormen, is opgenomen in de collectie van veel musea, beeldenparken en openbare ruimten in Europa, de Verenigde Staten en Japan.

Translucide, 1928
Antoine Poncet
(privébezit)

2. Nic Jonk | 'Water en zon'

'Water en zon' is het bronzen beeld van beeldend kunstenaar Nic Jonk.

Nic Jonk was weg van het vrouwelijke model en liet zich in zijn beelden inspireren door voorgangers als Maillol, Renoir en Bourdelle. Zijn werk getuigt van respect voor het leven en bezit een ongekeerde oerkracht. De precisie en het oog voor details en nuances, zorgen ervoor dat Nic Jonk's beelden wondermooi zijn uitgevoerd. De herkenbaarheid komt uit de vorm, geboren uit oerelementen van het leven; het water, de aarde, de zon, de vrouw en de walvis.

Van zijn kolossale sculpturen straalt de levensvreugde onbekommerd van af. Het zonlicht werpt mooie patronen van licht en schaduw op de gepolijste huid van brons. Jonk wilde zijn eigen gevoel met verbondenheid met de oermens laten uitkomen. Hij gebruikte mythologische verhalen als kader voor zijn sensuele onderwerpen, de vrouw, liefde en vruchtbaarheid.

Zijn veelzijdige oeuvre bestaat verder uit grafiek- en olieverfschilderijen, sieraden, keramiek, glas-, staal- en perspexobjecten.

Nic Jonk overleed in 1994 en werd vooral bekend door zijn plastische bronzen beelden, waarvan er zo'n 250 in Nederland een permanente plaats hebben gekregen. Met Auke de Vries en Arthur Spronken behoort hij tot de belangrijkste vertegenwoordigers van de naoorlogse beeldhouwkunst. Ook in Duitsland, Frankrijk, Spanje, de Verenigde Staten, België en Italië zijn beelden van hem te bewonderen.

'Water en zon'
(Privébezit)

3. Josua Wechsler | 'Exos'

In de sculpturen van Josua Wechsler spelen de structuur van het materiaal en het skelet een belangrijke rol. Zo ook bij dit werk 'Exos', gemaakt in 2021 in cortenstaal.

De titel verwijst naar een exo-skelet; een uitwendig geraamte zoals in de dierenwereld bijvoorbeeld bij insecten voorkomt. Skeletten laten een bijzonder moment in de kringloop van groei en verval zien. De structuur is zichtbaar en laat tegelijk zien welke functie en vorm het lichaam had. Het werk 'Exos' wordt door zijn open vorm onderdeel van de directe omgeving.

Josua Wechsler (geboren in 1986 in St. Gallen, Zwitserland) woont en werkt in Breda. Op ontdekkingstocht in de natuur zoekt hij de pure beleving en kracht van de natuur op. De fascinatie voor vormtaal en de energie van natuurlijke processen zijn terug te zien in zijn werk. De sculpturen die ontstaan, zijn hybride karakters die als bemiddelaar tussen natuur en cultuur fungeren. De natuurlijke vormtaal staat vaak in groot contrast met het onnatuurlijke materiaal- of kleurgebruik. Josua beleeft de strijd tussen deze twee werelden dagelijks, het houdt hem -en zijn gedachten- in beweging.

Momenteel zijn de beelden van Josua te zien bij de Biënnale Noordwijk. Permanente werken staan onder andere op de begraafplaats Rhijnhof in Leiden, het Skulpturenpark Schönthal in Zwitserland en in het Stedelijk Museum van Breda.

'Exos' 2021
Josua Wechsler
Cortenstaal
(Te koop)

4. 'Dansen met de Wind' door Caius Spronken

Deze sculptuur, 'Dansen met de wind' is van Caius Spronken, geboren in 1958, zoon van de Nederlands beeldhouwer Arthur Spronken en de Finse schilderes Varpu Tikanoja.

Caius maakte zijn eerste beeldjes al op 3-jarige leeftijd in het atelier van zijn vader. Het spelen met vormen in was vond hij heerlijk en hield hem rustig, zoals hij het zelf zegt. Met zijn vader ging hij altijd mee naar de Jan van Eyck Academie in Eindhoven en leerde er brons gieten. Sinds 1978 is hij werkzaam als zelfstandig kunstenaar in de voormalige ateliers van zijn vader in Kelmond bij Beek, in Limburg. Hij maakt sculpturen, plastieken en beschilderde bronzen reliëfs.

In zijn werk is bijna altijd een figuratieve component aanwezig. Caius Spronken heeft een passie voor het vrouwenlichaam. Net als bij dit object, dat hij gedeeltelijk bekleedde met bladgoud, straalt zijn werk een schilderachtig vormgevoel uit. Hij bewerkstelligt dit door de oorspronkelijke naturalistische weergave van het beeld in was in stukken te snijden en vervolgens te monteren op andere plekken. Het uiteindelijke bronzen beeld toont de volheid van het leven en is ruimtelijk zeer aanwezig.

Tientallen van Caius' werken staan verspreid in de openbare ruimte in heel Nederland, van het Onze Lieve Vrouweplein in Maastricht tot op de markt in Haarlem. Momenteel is er in Museum Valkenburg een overzichtsexpositie van 6 leden van de bekende kunstenaarsfamilie Spronken.

Titel: "Dansen met de wind"
Brons (cire perdue) polychrome/bladgoud
Hoogte 155cm
(Te koop)

5. 'Zonder titel' door Jan Verschoor

Beeldhouwer Jan Verschoor, geboren in 1943, heeft talrijke monumentale kunstwerken uitgevoerd in opdracht van de overheid en het bedrijfsleven. Veel van zijn vrije werken hebben een plaats in museale en particuliere verzamelingen.

Esthetische perfectie staat centraal in het werk van Verschoor. Zijn beelden kenmerken zich door vloeiende vormen en een gladgepolijst oppervlak. Van alle kanten kunnen ze bekeken worden. Er is nooit sprake van een voor- of achterzijde. Daardoor tonen ze steeds een ander gezicht.

Verschoor is altijd vernieuwend geweest in zijn vloeiende, dynamische beeldtaal en kleurgebruik. Hij is gefascineerd door de toepassingsmogelijkheden van steeds weer nieuwe materialen, zoals ook glas en marmer.

Namen geeft Verschoor niet aan zijn werken. Net zoals bij dit bronzen beeld uit 2003 laat hij de toeschouwer meevoeren in verwondering en zelf ontdekken wat hij ziet. Opvallend aan dit object is de zwier die het uitstraalt. Het suggereert een beweging, alsof het loskomt van de sokkel. De ronde vormen lijken te dansen.

Naast zijn werk als kunstenaar is Verschoor nauw betrokken geweest bij het ontstaan van Museum Jan van der Togt (nu Museum Jan) in Amstelveen waar hij met zijn levens- en werkpartner ook woont. Momenteel is hij er adviseur en richt er de collecties in.

Jaar: 2003 brons
197x30x47 cm
(Privébezit)

6. 'Staande' (Armen omhoog) | Eja Siepman van den Berg

Deze sculptuur is van Nederlands beeldhouwer Eja Siepman van den Berg, geboren in 1943 te Eindhoven. Haar voorstellingen van het menselijk lichaam in brons en steen getuigen van haar interesse in een harmonieuze figuratie én in de principes van abstractie.

Eja's figuratieve inslag is terug te voeren op haar fascinatie voor fundamentele aspecten in de beeldhouwkunst. Voor balans, proportie, voor symmetrie en de eigenschappen die de materialen, bron en steen haar bieden. Haar torso's en menselijke gestalten zoals deze 'Staande' zijn dragers van een tijdloze schoonheid, een schoonheid in stilstand.

Eja Siepman van den Berg heeft een voorkeur voor het uitbeelden van jonge lichamen, zonder hoofd en armen. Doordat ze de meest sprekende, individuele delen weglaat, wordt de menselijke gestalte haast abstracte architectuur waarin perfectie en intimiteit samenkomen.

In 1978 ontving zij de Charlotte van Pallandt-prijs en was winnaar van de Wilhelmina Ring in 2017, één van de belangrijkste Nederlands kunstprizen. Haar werken zijn te vinden in de belangrijkste Nederlandse musea. Beelden voor de openbare ruimte werden gerealiseerd in Amsterdam, Den Haag, Leeuwarden, Leiden en Utrecht.

'Staande' (Armen omhoog)
1985
Brons
104,5 x 34,5 x 28.5 cm
(Privébezit)

7. 'Servetta' door Eric Claus

Eric Claus, geboren op 3 juni 1936 te Haarlem, behoort tot de belangrijkste Nederlandse beeldhouwers van de moderne tijd. Door een breed scala aan onderwerpen in zijn kunst, weet Eric Claus de kijker steeds weer te boeien. Of het nu de grote filosofen zijn uit de vorige eeuw, die uit de klassieke mythologie of de figuren uit de populaire Italiaanse Commedia dell'arte, zijn artistieke visie en zijn vakmanschap blijven de toeschouwer verrassen.

'Servetta' is een vrij werk in brons dat drie danseressen toont, geïnspireerd op het 16e tot 18e-eeuwse populaire Italiaanse volkstoneel. De middelste is het personage Colombina, de geliefde van Harlekijn, een vrouw die speelt met verraad en de vrije moraal, maar zich toch als dienaar opstelt. Van het beeld bestaan verschillende grote uitvoeringen, mét en zonder maskers.

Het grote creatieve vermogen en de tomeloze werkdrijf van Eric Claus, beeldhouwer, graficus en medailleur hebben in een periode van meer dan een halve eeuw geleid tot een omvangrijk oeuvre. Een oeuvre van vele honderden monumentale en kleinere sculpturen, penningen, schilderijen en tekeningen. Zijn werk is op veel plaatsen in Nederland in de openbare ruimte geïnstalleerd. In Den Haag staat het herinneringsmonument voor Willem Drees. Van 1979 tot 1990 was Eric Claus hoogleraar aan de Rijksacademie van Amsterdam.

Servetta – M, L, XL (2000)
Eric Claus
Brons
200/25/50 cm
(Te koop)

8. 'Moles of Modernism' Sarah van Sonsbeeck

Sarah van Sonsbeeck, geboren in 1976, studeerde architectuur aan de TU Delft en aan de Gerrit Rietveld Academie. Haar werk gaat over stilte, toeval en de schoonheid van mislukking.

Voor Sarah van Sonsbeeck is er geen grens tussen kunst en leven. Alles kan kunst zijn, óf worden. De toeschouwer mag zijn eigen invulling aan haar werk geven.

Het werk 'Moles of Modernism' werd eerder geëxposeerd rondom en in het Glazen Huis in het Amstelpark. Sarah deed er een artistiek onderzoek tussen het interieur en de buitenomgeving en zei erover: "Als modernisme de poging is om de natuur onder controle te krijgen, zijn de mollen misschien de betere architecten, ook al zijn ze (bijna) blind."

Sarah van Sonsbeeck won in 2012 de eerste Theodora Niemeijer Prijs voor vrouwelijke beeldend kunstenaars en exposeerde het winnende kunstwerk in het Van Abbe Museum. Ze had exposities in de Oude Kerk in Amsterdam, in het Boijmans van Beuningen en op Art in Basel. Haar werk is onderdeel van museale collecties als het Centraal Museum in Utrecht, het Stedelijk Museum in Schiedam en het Museum Abteiberg in Mönchengladbach.

Moles of modernism
2022
Sarah van Sonsbeeck
100 vierkante meter
(Te koop)

9. 'Zonder titel' (1980) door Jan Verschoor

Dit tweede beeld van Jan Verschoor in deze unieke beeldenroute is een prachtig voorbeeld van de verstilde bewegingen en vormen die zijn werk kenmerken.

Zijn composities zijn abstract. Ze bieden het oog geen houvast aan herkenbare of realistische elementen. Daarnaast hebben ze een prachtige 'huid'. De afwerking is van hoog niveau. De concentratie waarmee zijn sculpturen gemaakt zijn, is fascinerend intens. Zijn oog voor harmonie, detail en ritme is ongeëvenaard.

Ook in dit werk voelt de toeschouwer elegantie, ritme, harmonie en energie.

Jan Verschoor, geboren in 1943, voerde talrijke monumentale kunstwerken uit in opdracht van de overheid en het bedrijfsleven. Veel van zijn vrije werken hebben een plaats gekregen in museale en particuliere verzamelingen. Zijn werk wordt regelmatig tentoongesteld in musea en galeries in binnen- en buitenland. Het oeuvre van de kunstenaar is omvangrijk en gevarieerd. Maar elk werk draagt het onmiskenbaar stempel van de maker, een persoonlijke signatuur.

Het experiment zit de kunstenaar in het bloed. Tijdens zijn loopbaan heeft Verschoor zijn werkterrein steeds vernieuwd en uitgebreid. Naast kunststof, marmer, aluminium, staal en brons hebben ook hout en glas hun plaats in het creatieve proces. De eigenschappen van elk materiaal zijn voor hem steeds een uitdaging om de vorm te bereiken die hem voor ogen staat.

'Zonder titel'
1980
Brons
153 x 70 x 84 cm
(Eigendom Museum Jan)

10. 'World Flag Attempt' door Sarah van Sonsbeeck

Dit tweede object van beeldend kunstenaar Sarah van Sonsbeeck bij 'Art at the Parc' komt uit haar serie 'World Flag Attempt'.

Het is geboren tijdens het historische moment dat populistische leiders over de hele wereld hun grenzen sloten vanwege de verspreiding van COVID19. Met de overtuiging dat een crisis met solidariteit en openheid moet worden aangepakt, stelde Sarah van Sonsbeeck zich als een reactie een vlag voor met de kleuren van álle vlaggen. De 'grenzen' vloeien in elkaar over, vloeien samen en delen gebieden.

Sarah's werk wordt omschreven als poëtisch, onderzoekend, intelligent, nieuwsgierig en soms ook humoristisch. Met eenvoudige middelen is zij in staat van een ogenschijnlijke alledaagse realiteit een sublieme ervaring van ruimte te maken. Haar zeggenschap is groot.

Het werk van Sarah van Sonsbeeck, zowel afgestudeerd als architect als beeldend kunstenaar, is tweezijdig: enerzijds probeert ze de privéruimte te definiëren, te verdedigen en uit te breiden; anderzijds onthult ze tegelijkertijd de onmogelijkheid en misschien zelfs onwenselijkheid van volledig afgesloten zijn van de wereld. Aanvankelijk concentreerde ze zich op het begrip 'stilte', maar ze probeert nu de privéruimte te definiëren, te verdedigen en uit te breiden. Geïntrigeerd raakte zij door het gezegde; 'spraak is zilver, zwijgen is goud'. Want waarom is stilte beter dan geluid, of goud - 'goed'?

'World Flag Attempt'
(Eén uniek werk uit een serie)
2020/2021 Painting on fabric
Sarah van Sonsbeeck
(Privébezit)

11. 'Amazone met paard' door Arthur Spronken

Arthur Spronken, die in 2018 op 87-jarige leeftijd overleed in Kelmond, was één van Nederlands meest toonaangevende hedendaagse beeldhouwers. Veel van zijn monumentale werk is te bewonderen in openbare ruimten.

Naast zijn abstracte werken in hout en brons verwierf Arthur Spronken nationaal en internationaal faam met zijn robuuste beelden binnen het thema 'amazone en haar paard'. In zijn jeugd werd hij beïnvloed door de paardenliefhebberij van zijn vader en grootvader. Hij studeerde kunsten in Maastricht en Milaan, waar hij aan de Accademia di belle Arti di Brera les kreeg van de befaamde Marino Marini.

Zijn figuratieve beelden, waaraan hij vaak jarenlang tegelijkertijd aan werkte, concentreren zich rond de dynamiek van lichamen, danseressen en zoals bij dit beeld; paardentorso's. De dynamiek is opvallend in dit werk. De benen van het paard zijn alleen in de aanzet te zien. De aanzet tot de beweging; een spannend geheel.

Arthur Spronken, die woonde en werkte in een door hem zelf gebouwd huis in Kelmond in de gemeente Beek, was goed bevriend met de toenmalige koningin en huidige prinses Beatrix. Meerdere malen bezocht zij hem om zijn werk te bewonderen en ook om tips van hem te krijgen voor haar eigen beeldhouwwerk.

Spronken trouwde in 1955 met de Finse kunstenaars Varpu Tikanoja. Samen kregen ze vijf kinderen, onder wie de kunstenaars Caius en Siiri Spronken. In 1996 had hij een overzichtstentoonstelling in het museum Beelden aan Zee in Scheveningen. Momenteel is er een expositie te zien van zijn werk – en dat van zijn familie- in het museum van Valkenburg.

'Amazone met paard'
Brons (cire perdue)
(Te koop)

12. 'Sisyphus' (2000) door Eric Claus

Deze tweede sculptuur van Eric Claus in de beeldenroute heet 'Sisyphus'. Hij maakte het in het jaar 2000.

Door een breed scala aan onderwerpen weet Eric Claus de kijker steeds weer te boeien. Of het nu de figuren uit de populaire Italiaanse Commedia dell'arte zijn, de grote filosofen uit de vorige eeuw of die, zoals bij dit werk, uit de klassieke Griekse mythologie.

Sisyphus was de stichter en koning van Korinthe en getrouwd met de pleiade Merope. Een sluwe man die de vergissing beging de goden uit te dagen. Telkens wist hij te ontsnappen maar verergerde hiermee zijn straf. Tot in het einde der tijden werd hij door Zeus veroordeeld een heel groot rotsblok tegen een berg op te duwen. Zodra hij de top bereikte, rolde het rotsblok weer naar beneden. Dit beeld toont de sisyfusarbeid in verschillende fasen, zware arbeid, die nooit tot een einde komt en vruchteloze inspanning vereist.

Zijn artistieke visie en zijn vakmanschap blijven de toeschouwer verrassen. Het grote creatieve vermogen en de tomeloze werkdrijf van Eric Claus hebben in een periode van meer dan een halve eeuw geleid tot een omvangrijk oeuvre. Een oeuvre van vele honderden monumentale en kleinere sculpturen, penningen, schilderijen en tekeningen.

Sisyphus (2000)
Brons
Eric Claus
(Te koop)

13. 'Boeket 1' (1989) door Heleen Levano

Beeldend kunstenaar Heleen Levano werd in 1941 in Utrecht geboren. Ze voerde verschillende opdrachten uit voor monumentale beelden, ook in portretten en penningen, zowel in brons als in keramiek.

Na het lyceum en een opleiding aan de Werkplaats Kindergemeenschap Kees Boeke, wist Heleen dat ze beeldhouwer wilde worden. Haar aspiraties botsten met de toekomstwensen van haar ouders maar na een periode van hectiek werd ze toegelaten tot de kunstacademie. Een keuze waarbij haar achterban zich uiteindelijk neerlegde. Haar opleiding bij diverse academies in Rotterdam en Amsterdam voltooide ze bij Ateliers '63 van Wessel Coezijn.

Uitgangspunt in haar werk is steeds het figuratieve, maar écht realistisch mocht het niet zijn. In haar bloemen, dieren en mensen roept ze een spanning op door een impressionistische stijl. Met minimale middelen drukt ze het wezenlijke en pure uit zoals in een haiku; een kort kernachtig gedichtje.

Levano was geïnspireerd door het werk van de Italiaanse kunstenaar Medardo Rosso.

Haar bronzen boeketten, hier Boeket 1 en verderop in de tuin, Boeket 2, maken deel uit van een serie van vier die geëxposeerd zijn bij het voormalige gemeentehuis in Diepenveen. Meer van Levano's werk in de openbare ruimte is te zien op het Museumplein in Amsterdam, bij de kerk in Oud-Leusden en het nationaal monument op Aruba. Ook in Denemarken is werk van haar opgesteld.

Boeket 1 – Heleen Levano
Brons
(Te koop)

14. 'De Stier' door Fons Bemelmans

Fons Bemelmans' werk laat zich omschrijven als geabstraheerd figuratief met de klassieke thematiek van mythen en sagen. Zo ook hier, bij de Stier uit 1983 waarin hij de organische symboliek vormgeeft in strak, perfect gegoten brons. Zo zielsverbonden, geobsedeerd of innerlijk verscheurd als de mens kan zijn, zo verhalen zijn beelden het krachtenspel tussen emoties en gedachten, van formaties en deformaties door menselijke interacties en ervaringen. Kortom, Bemelmans laat zien hoe wij communiceren, streven, lijden en liefhebben.

Fons Bemelmans, geboren 1938, volgde de Stadsacademie voor Toegepaste Kunsten in Maastricht. Hij viel op door zijn aanleg en originaliteit, won er verschillende aanmoedigingsprijzen en beurzen waardoor hij aan de kunstacademie in Keulen kon studeren. Daar maakte hij kennis met technieken uit de Etruskische tijd en maakte sieraden.

Al snel vond Fons het werken op de kleine schaal te beperkt en legde zich toe op de beeldhouwkunst. Tijdens zijn studie in Milaan werd Luciano Minguzzi, de maker van de bronzen deuren van de Dom in Milaan, zijn leermeester.

Vanaf 1962 maakt hij veel plastieken in binnen- en buitenland. Ook ontwikkelde hij penningen, reliëfs, schilderijen en grafisch werk. Naast vele tentoonstellingen in vooraanstaande galleries en beurspresentaties op TEFAF Maastricht, PAN, KunstRai, werden zijn beelden getoond in diverse musea, o.a. Museum Beelden aan Zee te Scheveningen en Museum De Buitenplaats te Eelde. In 1999 werd Fons Bemelmans geridderd in de Orde van Oranje-Nassau voor zijn complete kunstoeuvre.

'Stier' (1983)
Fons Bemelmans
110 cm hoog
Amsterdam
Stibbetoren
(Privébezit)

15. 'Boeket 2' (1989) door Heleen Levano

'Boeket 2' door beeldend kunstenaar Heleen Levano uit 1941, is een bronzen sculptuur uit een serie van vier dat geëxposeerd is bij het voormalig gemeentehuis in Diepenveen. 'Boeket 1' zag u eerder op de route.

Levano boetseert haar figuren in was of klei die daarna in brons worden gegoten. Uitgangspunt in haar werk is steeds de figuratie, maar met de figuratie van bloemen, dieren en mensen moet wel wat 'gebeuren'. Haar werk zal daarom nooit realistisch zijn. Het zich niet verliezen in details leidt bij haar niet tot stilering. Haar werkwijze kan beter impressionistisch genoemd worden, waarbij het vooral gaat om het vastleggen van de wezenlijke indruk die iets of iemand maakt.

Heleen Levano woont en werkt in een de oude dorpsschool in Broek in Waterland waar haar vader ooit les gaf. Haar bekendste monumentale werk is het 'Zigeunermonument, Hel en vuur' op het Museumplein in Amsterdam. In samenwerking met haar echtgenoot, beeldhouwer Eric Claus, ontwikkelde ze het Nationaal monument Aruba.

'Boeket 2' | Heleen Levano
Brons (1989)
(Te koop)

16. 'Overhand Knot' door Shinkichi Tajiri

De Japans-Amerikaanse beeldhouwer Shinkichi Tajiri werd geboren in 1923 in Los Angeles en overleed in 2009 in Baarlo. Tajiri studeerde in Parijs, waar hij leerling was van Zadkine en Fernand Leger, én aan het Art Institute of Chicago. Hij gaf les aan de Werkkunstschule in Wuppertal en aan de Academie van Berlijn. Tajiri woonde en werkte in Baarlo en in Berlijn.

Zijn inspiratie haalde Tajiri uit zijn omgeving, het kubisme, de techniek en zijn Japanse achtergrond. Hij was een van de weinige beeldhouwers uit de Cobra-groep.

De 'knoop' is vanaf 1967 een veelvuldig terugkomend thema in zijn werk. Voor Tajiri is de knoop een statement: een duidelijke, universele vorm die voor iedereen te begrijpen is. "Leg een knoop in het midden van de jungle, en iedereen weet wat het betekent." Ondanks zijn universele vorm kan het werk veel verschillende, soms zelfs tegengestelde associaties oproepen; voor sommigen staat het voor eenheid en verbinding, voor anderen symboliseert het een onoplosbaar probleem.

Deze sculptuur is verschillende malen geëxposeerd in het Stedelijk Museum Amsterdam. Andere monumentale beelden van 'knopen' staan onder andere op de Coolsingel in Rotterdam, in de Paleistuin op het Noordeinde en bij Hoog Catherijne in Utrecht. Het werk van Tajiri is wereldwijd opgenomen in verschillende particuliere collecties en musea. Hij vertegenwoordigde Nederland op een aantal internationale tentoonstellingen o.a. de Biënnale van Venetië en de Documenta te Kassel.

'Overhand knot' door Shinkichi Tajiri
1971
535 x 125 x 40 cm
IJzer
(Te koop)

17. 'Sceneries' door Margot Zweers

Met haar architectonische sculpturale installaties onderzoekt beeldend kunstenaar Margot Zweers de manier waarop wij ruimtes innemen. Door te spelen met de visuele en materiële verschijningsvorm vraagt ze de toeschouwer aandachtig te kijken en na te denken over het verschil tussen observatie en fysieke realiteit.

Vaak gebruikt Margot Zweers meerdere sculpturen om een installatie te maken, zoals ook bij dit beeld, 'Sceneries'. Ze zoekt daarbij naar de juiste verhoudingen en afstanden van de werken, binnen de ruimte waarin ze worden geëxposeerd. Zoals hier verbinden stalen frames, als subtiele tekeningen in de ruimte, verschillende onderdelen van het werk. Het zijn structuren die ruimte innemen, maar ook een nieuwe ruimte zullen definiëren.

Haar installaties worden omschreven als subtiel en poëtisch doordat zij geabstraheerde geometrische structuren combineert met organische vormen.

Margot Zweers, geboren in 1989 in Den Haag, studeerde op het St Joost Breda en op de HfBK, de kunstacademie in Hamburg. Recent werd haar werk opgenomen in tentoonstellingen van onder andere het Stedelijk Museum Breda, PARK Tilburg, de Cacaofabriek Helmond en het Museum Villa Mondriaan. Zweers won verschillende prijzen, waaronder de St. Joost Penning in 2012 en de Hermine van Bers kunstprijs in 2014.

'Sceneries' door Margot Zweers
2020
Staal, lak, AC1
(Te koop)

18. 'Cupido' door David Bade

'Cupido', een recente sculptuur van David Bade uit 2021, is gemaakt met materiaal dat bestaat uit ingeleverde en vervolgens verpulverde wapens. Bade werd gevraagd om een kunstwerk te maken samen met jongeren die meededen aan een speciale wapeninleveractie in Den Haag. Het werk is een echte David Bade met een knipoog: 'make love not war'. Maar 'Cupido' laat vooral ook zien hoe hij als kunstenaar positieve samenwerking weet te organiseren en te regisseren tot een uniek kunstwerk.

David Bade, geboren in 1970, is beeldhouwer, schilder, tekenaar en installatiekunstenaar. Kenmerkend aan zijn werk is de veelheid aan onderwerpen, materialen en mensen. Zijn werk zit vol tegenstellingen. Het is kleurrijk, chaotisch en grappig; het bekritiseert, daagt uit en spot.

Vaak werkt hij in participerende samenwerking met bijvoorbeeld jongeren, scholieren, buurtbewoners in een vorm van community art. Zijn werk speelt zich daarmee zowel in de museale als in de openbare ruimte af. Bades werk maakte in 1995 deel uit van de Biënnale van Venetië en was o.a. te zien in Kunstmuseum Den Haag, De Hallen in Haarlem en Stedelijk Museum Amsterdam. In 1993 kreeg hij de Prix de Rome en in 2010 won hij de Sikkens Prize.

'Cupido'
2021
David Bade
(Privébezit)

19. 'Dancing goddess' door Gerti Bierenbroodspot

'Dancing goddess' is een bronzen sculptuur van vooraanstaand kunstenaar, schilder, schrijver en dichter, Gerti Bierenbroodspot.

Bierenbroodspot, geboren in 1940 in Amsterdam, begon als kind al met tekenen in het atelier van haar beroemde oom, Leo Gestel. Een belangrijke Nederlandse modernist. Ze studeerde aan de Rijksacademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam.

Bierenbroodspot, die zich zowel kunstenaar als avontuurlijk tijdreiziger voelt, woonde en werkte jarenlang tussen de ruïnes in het Midden-Oosten, in Italië en in Griekenland. Haar fascinatie voor archeologie is het uitgangspunt voor veel van haar werk. Met haar interpretaties creëert ze een hoogstpersoonlijke visie op moderniteit, zowel groots in thema, als in manier van doen. Thuis, in de Verffabriek, haar atelier in Amsterdam, verwerkt ze deze in grote schilderijen, grafiek, gobelins en bronzen en marmeren beelden. Eigen composities die een droombeeld vormen van de mythische wereld die haar voor ogen staat.

In 1995 werd Gerti Bierenbroodspot geridderd door koning Hoessein van Jordanië en in 1998 mocht zij zich ereburger van de stad Baalbeck in Libanon noemen. Werk van Bierenbroodspot werd geëxposeerd in diverse plaatsen in Nederland en maakt deel uit van tal van particuliere collecties. Buiten Nederland exposeerde zij onder meer in Brussel, New York, Amman en Beiroet. Bierenbroodspot werd in 1999 benoemd tot ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

'Dancing Goddess'
Brons
75 x 45 x 22 cm
(Te koop)

20. 'Der Tisch' door Armando

Armando is een van de belangrijkste Nederlandse naoorlogse beeldende kunstenaars. Daarnaast was hij schrijver, dichter, journalist, musicus, bokser en theatermaker.

Hij werd in 1929 in Amsterdam geboren en overleed in 2018 in Potsdam, Duitsland. Tijdens de Tweede Wereldoorlog, verhuisde hij met zijn ouders naar Amersfoort waar hij al spelend in de bossen geconfronteerd werd met het leed wat hij via de omheining van het concentratie Kamp Amersfoort zag. Deze beelden werden bepalend voor Armando's oeuvre. Alleszeggend is Armando's begrip "Schuldig Landschap". Het landschap wat onrecht zag, maar niet ingreep en onverstoord doorgroeide.

Na een expressieve periode eind jaren vijftig, sloot Armando zich aan bij de Nul-beweging waar hij zich in de jaren zeventig weer van af keerde. Eind jaren tachtig ontstond Armando's eerste bronzen sculptuur. Een 4 meter hoge Fahne voor in het concertgebouw te Amsterdam. In de loop van zijn leven heeft hij in totaal 174 bronzen beelden gemaakt, veelal ruw en expressief in aanzien, net als in dit object, 'Der Tisch'.

Armando werd bij leven benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw, ontving de Eremedaille voor Kunst en Wetenschap, werd lid van Akademie der Künste Berlijn en kreeg ook tal van literaire prijzen. Armando's werken bevinden zich in zowel museale als particuliere collecties.

'Der Tisch'
Armando
Brons
(Te koop)

21. 'Korè' (1999) door Arie Berkulin

Arie Berkulin werkt met basisvormen die hij als volmaakt beschouwt: een cirkel, driehoek en vierkant. Het zijn niet zozeer de vormen zelf als wel de tussenliggende ruimte die hem boeien. Hij probeert met steeds minder massa en volume te volstaan.

Werken aan een sculptuur is volgens Berkulin je openstellen voor de verwondering. In de jaren negentig raakte hij gefascineerd door de draperieën van het gewaad van archaisch-Griekse vrouwenfiguren uit de zevende eeuw voor Christus: de Korè.

Bij deze sculptuur 'staat' een roodkoperen gewaad op de grond. Het lijkt tweedimensionaal, maar de diepte van het plooiwerk geeft het stabiliteit: net een statige vrouwenfiguur, gehuld in een jupon van soepel stof.

Bekend beeldhouwer, schilder, aquarellist en tekenaar Arie Berkulin werd geboren in 1939 in Gemert. Zijn werk bevindt zich in de collectie van veel Nederlandse musea en private collecties. In veel steden is zijn werk te bezichtigen in de openbare ruimte.

Korè' (1999)
Koper
(Collectie Beelden aan Zee)

22. 'Paard' door Rik Poot

Rik Poot raakte als kind geboeid door het werk van zijn vader die bronsgieter was en graforamenten maakte. De jaarmarkten in het Belgische Vilvoorde, in het bijzonder de paarden die er werden verhandeld, maakten op hem in die tijd eveneens grote indruk.

Beide zijn van grote invloed geweest op zijn ontwikkeling tot beeldhouwer: een ambachtelijke kunstenaar die zeer expressieve beelden maakt van mens en dier en vooral paarden.

Poot staat bekend om zijn 'verloren was procedé' waarbij hij aan de hand van samengevoegde platen in was een gefragmenteerde compositie opbouwt. De holle ruimten door de gesmolten was geven in dit monumentale beeld 'Paard' iets lichts mee, een zekere fragiliteit. Daarmee krijgt het een krachtig, expressief ritme. Ondanks de veel voorkomende vervormingen van de figuren, blijven Poots beelden altijd herkenbaar. Zijn stijl was van een *klassiek modernisme*.

Rik Poot, geboren in 1924 in Vilvoorde en overleden in 2006, ontving verscheidene prijzen voor zijn werk die bijna allemaal in de openbare ruimte in Nederland en België te bezichtigen zijn.

'Paard'
(Geen jaartal)
Brons
(Collectie Beelden aan Zee)

23. 'Epitaph für Zwei III' (1976) door Fritz Koenig

De Duitse beeldhouwer Fritz Koenig werd geïnspireerd door de religieuze traditie van Beieren. Een kruis, votief en epitaaf zijn veelgebruikte thema's in zijn oeuvre. Koenigs werk is abstract, teruggebracht tot basisvormen als bollen en cilinders, maar wél zo, dat een zeer expressieve sculptuur overblijft.

Deze sculptuur, 'Epitaph für zwei III', is zijn eigen versie van een traditionele epitaaf, een grafsteen. We zien een knielend echtpaar, met cilindervormige lichamen, tegenover een hoge muur. Het werk geeft de kwetsbaarheid weer van de mens, balancerend in het spanningsveld tussen de liefde, de dood en de vergankelijkheid.

Fritz Koenig kwam na de aanslagen van 11 september in 2001 in het nieuws vanwege de door hem gemaakte grote *Kugelkaryatide*. De goudkleurige bol, met de werknaam *The Sphere*, overleefde als door een wonder terwijl de nabijgelegen torens van het World Trade Center in New York totaal vernietigd werden. Binnen in de opengereten bol werden onder meer vliegtuigwrakstukken gevonden. Op 11 maart 2002 werd de sculptuur als een tijdelijk monument geplaatst in Battery Park in New York.

Koenig, hoogleraar aan de faculteit architectuur van de Technische Universiteit in München, werd in 1924 in Würzburg geboren en stierf in 2017. Zijn werk is opgenomen in de collectie van diverse musea en te zien in de openbare ruimte in onder andere New York, Utrecht, Berlijn en München.

'Epitaph für Zwei III' (1976) door Fritz Koenig
Brons
(Collectie Beelden aan Zee)

24. 'Fly me to the moon' door Herman Brood

Herman Brood, zanger, kunstenaar, pianist, acteur en auteur, omschreef zijn werken zelf als 'souvenirs'. Dat beeldende kunst naast muziek zo'n belangrijke rol speelde in zijn leven, stond van jongs af aan vast. Sinds zijn vroege jeugd tekende hij dagelijks boven het magazijn van de machinefabriek zijn vader. Dat talent volgend, ging hij op zijn zeventiende naar de kunstacademie in Arnhem waar hij het maar een paar maanden volhield. Hij koos toen voor de muziek, aanvankelijk bij Cuby & the Blizzards, later in zijn eigen groep Herman Brood & his Wild Romance. Brood werd de grootste rockster die Nederland ooit had gekend.

Eind jaren tachtig pakt Brood het tekenen, dichten en vooral het schilderen weer op. Hij raakt geïnspireerd door de Cobra schilders, met name Lucebert. Toch ontwikkelt Brood al snel zijn eigen stijl, die direct te herkennen is door het gebruik diverse technieken en voornamelijk felle kleuren. Puur uit noodzaak trouwens omdat hij kleurenblind was. Zijn werk is spontaan, uitbundig, snel en krachtig. Details zijn overbodig: met slechts enkele trefzekere lijnen zet hij ogen, neus en mond neer en creëert zo een raak personage. Brood werd warempel de bestverkopende Nederlands kunstenaar van de laatste decennia van de twintigste eeuw.

Zijn driedimensionale werk zoals 'Fly me to the moon' is minder bekend. Nu, in de wetenschap dat het fenomeen Herman Brood, die twee keer sneller leefde als een gewoon mens, in 2001 zelf koos voor de dood door van het Hilton in Amsterdam te springen, is dit indrukwekkende werk door zijn titel én de neergaande positie van het vliegtuig, bijna metaforisch.

'Fly me to the moon'
Ca. 1999-2011
Herman Brood
(Te koop)

25. 'Double portret' door Herman Brood

Herman Brood belichaamde eigenlijk een beetje het naoorlogse Nederland. Hij was een bevrijdingskind uit 1946, tekende en schilderde in het voetspoor van Cobra, maakte Amerikaanse jarenvijftigmuziek in het spoor van Chuck Berry en Little Richard en wilde groot worden in Amerika.

Hij was de nar én de spiegel van Nederland – het behoudende, verzuilde land. Brood was zowel de schrik als de zorg van alle moeders. Zowel zijn eerlijkheid en warmte, als zijn onbetrouwbaarheid en egoïsme werden legendarisch. Hij betoonde zich – als hij in vorm was – een intelligent en gevat causeur. Hij wekte zowel bewondering als afschuw. En soms beide. Tijdens het bijna 55-jarige leven van babyboomer Herman Brood emancipeerde het land en vloog daarbij soms een beetje, en soms wat meer, uit de bocht. Net als Herman zelf.

In dit ruimtelijke werk 'Double portret' zou men de meerdere gezichten, personages en talenten kunnen zien van Herman Brood. Daarmee maakt het, naast de onderscheidende uitvoering, een historisch werk.

Dit is het laatste kunstwerk, buiten in de tuin van Parc Broekhuizen. U vervolgt de beeldenroute nu naar binnen, in het grote landhuis, waar u in vitrines kleinere plastieken kunt bezichtigen van Arthur Spronken.

'Double portret'
Herman Brood
Ca. 1999 - 2001
(Te koop)

26. Kleinere plastieken door Arthur Spronken en slotwoord

Welkom in het Boutique Hotel van Culinaire Landgoed Parc Broekhuizen.

In deze vitrines ziet u kleinere bronzen plastieken gemaakt door Arthur Spronken.

Het beeldje op nr. 26 heet 'De geboorte'. Op nummer 27 vindt u de 'Dansende man', op nummer 28 de 'Amazone en haar paard', op nummer 29 'De fiere drager', op nummer 30 'De dansende Hanna' en op nummer 31 'De Draver.'

Arthur Spronken, die in 2018 op 87-jarige leeftijd overleed in Kelmond, was één van Nederlands meest toonaangevende hedendaagse beeldhouwers. Veel van zijn monumentale werk is te bewonderen in openbare ruimten.

Naast zijn abstracte werken in hout en brons verwierf Arthur Spronken nationaal en internationaal faam met zijn robuuste beelden binnen het thema 'amazone en haar paard'. In zijn jeugd werd hij beïnvloed door de paardenliefhebberij van zijn vader en grootvader. Hij studeerde kunst in Maastricht en Milaan, waar hij aan de Accademia di belle Arti di Brera les kreeg van de befaamde Marino Marini.

Zijn figuratieve beelden, waaraan hij vaak jarenlang tegelijkertijd aan werkte, concentreren zich rond de dynamiek van lichamen, danseressen en paardentorso's. De dynamiek is opvallend in dit werk.

Arthur Spronken, die woonde en werkte in een door hem zelf gebouwd huis in Kelmond in de gemeente Beek, was goed bevriend met de toenmalige koningin en huidige prinses Beatrix. Meerdere malen bezocht zij hem om zijn werk te bewonderen en ook om tips van hem te krijgen voor haar eigen beeldhouwwerk.

Spronken trouwde in 1955 met de Finse kunstenares Varpu Tikanoja. Samen kregen ze vijf kinderen, onder wie de kunstenaars Caius en Siiri Spronken. In 1996 had hij een overzichtstentoonstelling in het museum Beelden aan Zee in Scheveningen.

[Zie werk in beeld op volgende pagina's]

U bent nu aangekomen bij het slot van de beeldenroute 'Sculptures at the Parc 2023'. We hopen dat u ervan genoten hebt. Deze expositie met het thema 'Verbeeldingen' is met zorg ontwikkeld door Irene Schreuder en Klaas-Jan Swinkels van Hees in samenwerking met Anita Bos van Parc Broekhuizen. Bent u geïnteresseerd in aankoop van een werk? Neem dan gerust contact met ons op via de receptie.

Tot slot: geniet nog na op ons mooie culinaire landgoed. We verwelkomen u graag in onze Bistro LOF óf restaurant Voltaire in ons boutique hotel in het monumentale landhuis uit 1408.

Dank voor uw komst!

26. 'Geboorte' door Arthur Spronken
Brons (cire perdue)
27x13 cm
(Te koop)

27. 'Dansende man' door Arthur Spronken
Brons (cire perdue)
21 cm
(Te koop)

28. 'Amazone met haar paard'
Brons (cire perdue)
30cmx21cm
(Te koop)

29. 'De fiere drager'
Brons (cire perdue)
34 x 16 cm
(Te koop)

30. 'Dansende Hanna'
Brons (cire perdue)
22 x 12 cm
(Te koop)

31. 'Draver' door Arthur Spronken
Brons (cire perdue)
27x 22 cm
(Te koop)